

Sygn. akt III CSK 166/18

POSTANOWIENIE

Dnia 9 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa K. K. i P. K.
przeciwko Z. C., P. C., M. K. jako następcom prawnym J. C. oraz Stowarzyszeniu
[...] w K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 9 stycznia 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda K. K.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 22 listopada 2017 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 2 października 2013 r. Sąd Okręgowy w K. w sprawie o zapłatę oddalił powództwa K. K. i P. K. przeciwko J. C. oraz Stowarzyszeniu [...] z siedzibą w K., a wyrokiem z dnia 22 listopada 2017 r. Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację powodów od tego orzeczenia.

Powód K. K. wniósł skargę kasacyjną, wskazując, że „istotne jest rozstrzygnięcie na ile stosowanie reguł generalnych czy w konkretnym przypadku art. 5 może unicestwić stosowanie obowiązującego przepisu prawa”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jedyną przyczyną kasacyjną wskazaną przez skarżącego jest potrzeba wyjaśnienia i usunięcia rozbieżności orzecznictwa w zakresie stosowania art. 5 k.c.

W judykaturze Sądu Najwyższego pojęcie „zasady współżycia społecznego” było omawiane i analizowane wielokrotnie, zwłaszcza wtedy, gdy Sąd Najwyższy był także sądem *meriti*, w związku z czym rozstrzygał konkretne sprawy, a nie wyłącznie kwestie prawne. W zbiorach urzędowych Orzecznictwo Sądu Najwyższego od 1946 r. ukazało się około 150 orzeczeń dotyczących stosowania i wykładni art. 5 k.c. (przedtem art. 3 i 5 przepisów ogólnych prawa cywilnego).

Sąd Najwyższy już jako kasacyjny jednoznacznie i niejednokrotnie podkreślał, że w systemie kasacyjnym stosowanie wykładni i ocena klauzul generalnych, w tym zwłaszcza zasad współżycia społecznego, należy do sądów powszechnych, a ewentualne rozbieżności są naturalne i nieuniknione, każda sprawa jest bowiem inna i oparta na innym, wielokrotnie bardzo skomplikowanym podłożu faktycznym. Wyjaśnił również, że przez rozbieżność w orzecznictwie sądów, uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.), należy rozumieć istnienie zróżnicowanych albo sprzecznych rozstrzygnięć w sprawach o takich samych lub bardzo podobnych stanach faktycznych, w których mają zastosowanie te same przepisy prawne, wyłożone lub zastosowane w sposób prowadzący do wydania odmiennych orzeczeń albo innych decyzji procesowych. Wielokierunkowość stosowania prawa oraz różnorodność ocen nie stanowi przyczyny kasacyjnej przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 czerwca 2015 r., III CSK

59/15, OSNC 2016, nr 2, poz. 29). W niniejszej sprawie nie wykazano tak rozumianej rozbieżności.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).